

6. KÍF

Berjast fyri at varðveita sessin

Kollfirðingar verða neyvan at síggja í ovara endanum av stigatalvuni, tá kappingarárið er av, men roknað kortini við, at teir megna at sigla ímillum skerini

Umstøðurnar til hondbólt í Kollafirði hava ongantið verið serliga góðar av teirri orsök, at har er eingin ítróttarhóll. Teir hava tí leikt sínar heimadystir á Skála í mong ár, men nú sær út til at tað fer at fáa ein enda innan alt ov leingi. Peningur er settur av til eina hóll í bygdini, og tí eru framtíðarútlitini góð

JÁKUP MØRK

Kollfirðingar hava mangan havt eina baldruta tilveru í 1. deildarhópi, og ofta hevur tað ríðið um snarið, at teir hava varveitt sessin í ovastu deildini.

Hóast hetta, so hava teir aloftast drigið longra stráðið í kappingini við hini liðini, og aftur í vetur skulu vit síggja reyð og hvítu troyggiarnar úr Kollafirði royna seg í dysti við aðrar.

Stór frágongd

Liðið hjá Kollfirðingunum er tó nakað skert í ár. Seinasta ár høvdu teir góðan styrk, við tað at fleiri av HB-leikarunum, sum tá høvdu summarfrí, leiktu hondbólt í Kollafirði um veturin, og í løtuni er sera ivasamt um Súni Friði Johannesen heldur verður við.

Harumframt man tað eisini kennast sum dyggur smeytur, at Eddie Joensen hevur gjørt av, at hann allarhelst ikki verður at síggja á vøllinum í vetur. Eddie var seinasta ár ein stóðug hótan, og sum er røkist einki fyri, at teir í Kollafirði hava nakran spælara, sum kann

vyrtaka hetta pláss uttan víðari.

Góðar vónir

Kollfirðingarnir hava kortini hampuliga góðar vónir fyri árið, og ætla teir sær avgjört ikki at standa niðastir, tá stóðan verður gjord upp einaferð næsta ár. At teir eisini hava drúgvur royndir frá undanfarnum árum, eins og teir aloftast hava klárað skerini, ger helst eisini sít til, at teir kunnu standa seg í kappingini.

Har umframt hevur stríðviljin á kollfarðaliðnum altíð verið fyrinýðarligur, og hóast leikararnir kanska ikki eru teir evnarikastu í landinum, so hevur hetta ofta víðfært, at teir hava megnað at koppað fleiri, á pappírnum, sterkari mótstøðuliðum.

Lítill tilgongd

Einasta tilgongdin, sum KÍF hevur fingið uttan ífrá, er at bygdamaðurin Petur Martin Poulsen, sum seinasta ár royndi seg í H71, er afturkomin. Hetta man ivaleyst eisini vera tiltrøngt, tí við somikið stórar frágongd, sum kollfirðingarnir hava

havt, er ivaleyst brúk fyri øllum góðum kreftum, um liðið skal standa seg.

Nýggjan venjara

At venja liðið í ár hava teir fingið vágbingin Egil Stein-tórsson, sum hevur drúgvur royndir innan føroyskan hondbólt. Harumframt hevur hann eisini leikt á høgum støði í Íslandi, og ventast kann tí, at hann fer at geva kollfirðingunum eitt gott íkast í strembanini eftir at standa seg í bestu deildini. Tey sum kenna nakað til Egil, vita eisini at hann hevur ítróttarevni sum fáur. Í fótibóltri hevur hann gjørt nógv vart við seg sjálvan gjøgnum árin, og hondbólti munnu flestu áskoðarar vita, at hann er ein sera dugnaligur og vandamikil leikari. Tá hann leikti í Íslandi var tað hinvegin sum málmaður, og væl kann vera at kollfirðingar fáa brúk fyri honum í báðum leiklutunum, hóast teir frammanundan hava ein av landsins bestu málverjum sum aftasta skansa.

Nýggj hóll á væg

Eitt, sum kanska hevur ser-

merkt kollfirðingarnar tey nógvu seinastu árin er, at teir onga hóll hava í bygdini, men ístaðin noyðast til aðrar bygdir at finna sær venjingartímar. Sjálvandi er hetta ein heldur óheppin stóða at verða í, men hetta verður ivaleyst broytt, nú peningur er settur av til at byggja ítróttarhóll í Kollafirði. Kollfirðingar eru sum vera man sera spentir upp á hetta, og lítið er at ivast í, at hetta fer at geva ungdóminum í bygdini ein nógv betri møguleika at gera meira við hondbóltin, við tað at venjingarumstøðurnar verða sera nógv betraðar við slíkari hóll.

Møguliga kann hetta eisini gera, at kollfirðingar fara at koma meira við á kvinnusíðuni, har tær annars bert hava gjørt um seg í flogbólti, men tað má tíðin so fara at vísa.

Tað, sum í løtuni er mest umráðandi, er ivaleyst at varðveita sessin í bestu deildini, soleiðis at hugurin hjá leikarum og viðhaldsfólku verður hildin við líka, til nýggja hóllin verður klár at taka í nýtslu.

Vit skulu nokk klára tað

Petur Martin Johansen hevur ongarnar ætlanir um at gevast við hondbóltinum, hóast hann nú er komin nakað upp í árin

JÁKUP MØRK

Hann hevur leikt hondbólt síðani hann var 12 ára gamal, og 17 ára gamal leikti í fyrstu deilt fyri fyrstu ferð. Talan er um liðskiparan hjá kollfirðingum seinasta ár, Petur Martin Johansen. Tá hann byrjaði í fyrstu deild var hetta tó ikki við KÍF, men við Kyndli, sum tá, eins og nú, taldist millum bestu liðini í landinum. 20 ára gamal fór hann til Kollafirðar at verða leikandi venjari hjá KÍF, sum tá spældi í triðbestu deildini. Tey bæði fyrstu árin hann var venjari, hilnaðust somikið væl, at liðið tá hevði leikt seg upp í bestu deildina, har teir síðani hava verið verandi, nær um uttan slit.

Bert tað eina árið miðskeiðis í 90'unum mistu teir henda sess, men vunnu sær tó beinanvegin aftur sæti í bestu deildini. Hann varð venjari fyrsta árið teir leiktu í fyrstu deild, men gavst síðani við hesum, soleiðis at hann kundi hugsa meira um sítt egna spæl. Síðani hevur hann fyrri tað mesta bert verið leikari, men okkurt árið hevur hann tó traðkað til, sum hann málbær seg.

Neyvan nakað heilursmerki

Petur Martin heldur at

liðið teir hava í dag, ikki kemur at blanda seg upp í toppstríðið, men heldur skal royna at halda í minsta lagi ein av kappingarneytum aftan fyri seg. Liðið var seinasta ár styrkt nakað, við tað at HB'arnir Rói Árting, Súni Friði Johannesen og Allan Mørkøre leiktu við, men í ár verður stuðulin frá hesum ikki so dyggur.

Hinvegin er ein av bygdamonnunum komin aftur, við tað at Petur Martin Poulsen, sum seinasta ár leikti við H71, er afturkomin. Liðskiparin heldur, at breiddin í hópinum skuldi verið í lagi, men tað hevði komið væl við, um felagið hevði fingið tilgongd av einum ella tveimum rættuligum profilum. Nú Eddie hevur sett sær fyrri at gevast, og Allan nokk heldur ikki verður við, hava vit so at siga ongarnar stórar skjúttar, og hetta ger ivaleyst, at minni pláss verður fyri okkum øðrum, heldur Petur Martin fyrri.

Vit verða tó ivaleyst noyðdir at klára okkum við fólkinum, sum vit hava, og vit ætla okkum í hvussu so er ikki at gevast á hondum, hóast tað ivaleyst verða nógvir tørvir dystir.

Petur Martin hevur valt at taka enn eitt tærn, hóast hann ikki hoyrir upp í yngra flokkinn av leikarum longur